

ки, въ политически Salbaderei [брътвежи] върху най-новите случаи въ Враца, разгорещаваше се, туряше калугера на тъсно—думата бѣше за нихилистите въ България и т. н. Най-после следъ единъ часъ накарахъ ги да мъкнатъ. Сутринъта Миларовъ се извини на калугера. Спахме дълбоко. Преди да заспимъ имахме дълга географична препирня съ младия слуга отъ Бистрица задъ границата.

Въ вторникъ сутринъта къмъ 7 ч. тръгнахме на коне за Дупница и стигнахме за 3 и пол. часа по правъ планински пътъ. Коза пътека. Презъ горното течение на изворите на Джерменъ и Струма. Мъгливо, по-късно сънѓъгъ. Хубаво едноетажно училище въ Рила, 7 прозореца на фасадата и отъ страни, надъ селото, вижда се Македония. По-нависоко старинна черква и около нея жилищата на калугерките, работятъ шаякъ отъ вълна. Алпийски изгледи. По камънака на горе на долу, студено, около сънѓъжни поля, върховете съ покрити съ облаци. Изгледъ далеко долу къмъ Кочарино-во, Струма и Джерменъ. Орли. Сънѓъгъ покри нашите дреди, студено. Азъ съмъ много отмалъкъ отъ това котешко катерене нагоре наддолу. Никакво село изъ пътя. Близу до Дупница на северозападния жгъль горе глинеста влажна тераса. Срецнахме македонци, скитници, които отиваха на грабежъ презъ границата, безъ оржие. Тамъ е вече пролѣтъ, зелена растителностъ. Къмъ Дупница, пукнатини и пропасти въ онази тераса, топло, дори задушно (*nasswarm*), бѣли цвѣтове по градините, червени праскови. Изъ улиците. Циганки християнки. Хубаво хоро, червенолики и чернооки момичета съ червени цвѣти въ косите, облечени въ черни дрешки съ златни обшивки, съ златни пояси и зелени фусти. Цигани съ червени гащи свирѣха съ гайди и пищалки. Минахме презъ моста и слѣзохме у Карапова. Имахме намѣрение да тръгнемъ веднага следъ единъ часъ по-нататъкъ, та изпратихме за Ахмеда. Ала задържаха ни за обѣдъ—днесъ е още праздникъ. Направихме нѣколко посещения въ пътнишкото си облѣкло. У д-ра Василиади; жена му е гъркиня, стамболийка (той навѣрно е епирецъ) in *lilafarbigen Kleid* [въ лилаво облѣкло], Миларовъ съвѣршено се запали. У Бисерова. *Reppseignements* [разпитвахме] върху развалините. Главниятъ пунктъ билъ Баня при подножието на планините на изтокъ отъ Дупница, имало стари топли извори, византийска черква, следи, какъ, отъ 47 храма, това мисля ще да е *Sergia* на старите географи; надписи въ околността нѣмало, поне Бисеровъ не знае да има такива. Имената на старите могили около града: Драгоина могила. Другъ пунктъ въ окръга билъ Връмградъ на пътя за Кадинъ мостъ (на него имало, какъ, славянски надписъ), тамъ било ужъ селото Разметаница (за него се споменува, какъ, у Хилфердинга въ историята на Сомуила). Имало развалини при селото Пастухъ въ Струмския